

Єдність різноманіття

Звичне «доброго дня» китайською бажали студенти Інституту менеджменту Менг Сін та Ци Дзе.
А іспанською – Сінді та Андреа Зуріто (Інститут АЕКСУ)

Другокурсниця Інституту менеджменту камерунка Джому Менева Мішель Олів'є читала Симоненків вірш «Ти знаєш, що ти людина»

Слухач підготовчого відділення Філіп Таті ду Насіменту Бікангу (Ангола) співав пісню про матір

СВЯТО РІДНОЇ МОВИ

кладений сотнями мов світу. Усі присутні в залі відчули, що ця поезія є близькою не тільки українцям, а й торкається душі людей, які дуже різняться від нас своїм менталітетом, світоглядом, традиціями, релігійними переконаннями.

Яка тема найбільше хвилює молодь? Кохання! Тож, іноземні студенти порадували публіку віршами про кохання, які звучали однією з наймилозвучніших мов світу – українською. Усіх просто заворожив емоційною декламацією вірша В. Симоненка «Вона прийшла» студент 3 курсу ІНІТКІ Маккая Джордже Ельдер Памбу (Ангола). Не менш натхненно пролунали рядки поезії Т. Шевченка «Зацвіла в долині» із уст студента 4 курсу ІНАЕКСУ Луїса Контераса (Еквадор).

Основою та джерелом культури є материнська мова та любов. І кожен несе в серці протягом усього життя любов до матері, і чим більша ця любов, тим світліше й радісніше життя. Де б ми не народилися, де б ми не жили, представниками якої б нації не були, але саме материнське слово є для усіх нас оберегом, символом, святістю. Студент підготовчого відділення Філіп Таті ду Насіменту Бікангу (Ангола) заспівав про любов до матері пісню, яка усіх дуже зворушила.

Мова є душею нації, її генетичним кодом, у її глибинах народилося багато з того, чим може гордитися наш народ. Тож, справжньою Людиною можна назвати лише ту, яка понад усе любить та плаче рідну мову й не цурається чужої. Українська мова для іноземних студентів має велике значення, адже саме нею вони навчаються і спілкуються, вона, без перебільшення, стала для них другою рідною мовою. Студентка 2 курсу Інституту менеджменту з Камеруну Джому Менева Мішель Олів'є, прочитавши вірш Василя Симоненка «Ти знаєш, що ти людина», закликала усіх присутніх у залі не забувати себе у собі, поспішати любити і жити, і завжди пам'ятати, що ми на Землі неповторні.

Увесь концерт був пронизаний ідеєю братерства і єдності. Всі переконалися, що нас ріднить дар рідної, у кожного своєї, у кожного дорогої материнської мови.

Людмила СОЛОДАР, Ірина ЗОЗУЛЯ,
викладачі кафедри мовознавства

Мова і культура – найдивовижніша естафета, яку передають покоління. Мова – найбільший скарб народу, саме той інструмент, який єднає людей однієї нації, робить їх єдиним цілим.

Людство відзначило Міжнародний день рідної мови. Іноземні студенти нашого університету теж не залишилися осторонь. Представники різних національностей, студенти нашого університету: еквадорці, китайці, камерунці, ангольці, азербайджанці, палестинці, – зберігають власну культуру і самобутність і, водночас, насолоджуються невичерпністю розмаїття українського слова.

Розпочали свято привітаннями публіки своїми рідними мовами. Глядачі зачудовано слухали звичне «доброго дня» мовами різних країн світу: іспанською Сінді та Андреа Зуріто (ІНАЕКСУ), китайською Менг Сін та Ци Дзе (ІНМ), французькою Мішель Джому (ІНМ) та Франк Біма (ІНРТЗП), португальською Жоау Йомбу (ІНЕЕЕМ) та Езу Франциск (ІНРТЗП), азербайджанською Ельмін Тахмазлі та Рауф Багіров (ІНМ), арабською Ахмед Енхасі (ІНРТЗП). Хоча наші іноземці й народилися у різних куточках планети, але всіх їх хвилюють рядки українського генія Тараса Шевченка із його величного «Заповіту». Цей вірш пере-